

Συνθέτες

Ο **Γιώργος Απέργης** (γεν. 1945), έχοντας συνθέσει πάνω από 100 έργα τα τελευταία 30 χρόνια, αναγνωρίζεται διεθνώς ως πρωτοπόρος του μουσικού θεάτρου και ως ένας από τους σημαντικότερους συνθέτες της εποχής μας. Με το έργο του ανοίγει σε ερμηνευτές και κοινό, νέους, απρόσμενους ορίζοντες μουσικής έκφρασης, όπου συνδυάζονται περίτεχνα το οπτικό-παραστατικό και το ακουστικό στοιχείο. Το 1976 ίδρυσε το «Ατελιέ του Θεάτρου και της Μουσικής» στην περιφέρεια του Παρισιού. Συνεργαζόμενος με μουσικούς και ηθοποιούς πειραματίστηκε σε συνθετικές μεθόδους, όπου φωνητικά, ενόργανα και παραστατικά στοιχεία συμβάλλουν εξίσου στη δραματουργία του έργου. «Να κάνει κανείς μουσική με τα πάντα» είναι μια χαρακτηριστική φράση του συνθέτη, ο οποίος αποδέσμευσε τα κείμενα των έργων του από τη σημασία που φέρουν οι λέξεις, δίνοντας το προβάδισμα στον ήχο των φωνημάτων τους. Το 2011 του απονεμήθηκε το Βραβείο Mauricio Kagel και το 2015 ο Χρυσός Λέων της Μπιενάλε της Βενετίας. Από το 1963 ζει και εργάζεται στο Παρίσι.

Ο **Νίκος Ιωακείμ** γεννήθηκε στην Αθήνα το 1978. Σπούδασε μουσικολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, «αντισύνθεση» με τον Γιάννη Ιωαννίδη και σύνθεση με τον Klaas de Vries στην Ολλανδία, όπου ζει και δουλεύει από το 2004. Το 2010 έφτιαξε με τους Στέλιο Μίχα και Αλέξη Κωτσόπουλο το τρίο Surd και το 2014 κυκλοφόρησε ο πρώτος τους δίσκος με κομμάτια ελεύθερου αυτοσχεδιασμού. Τα τελευταία χρόνια ασχολείται, επίσης, έντονα με την παρουσίαση των τελευταίων έργων τού Γιάννη Χρήστου, καθώς και με την έρευνα γύρω από τον Ιάνη Ξενάκη, που αποτέλεσε σημαντική επιρροή για τον ίδιο. Μάλιστα, ομολογεί πως από το 2012 και μετά τα έργα του είναι «οπτικοακουστικά, υπό την έννοια ότι κινητοποιούν μια συνειδητοποιημένη θεατρικότητα», γεγονός που σχετίζεται με το έργο του Ξενάκη και του Χρήστου.

Ο **Γιάννης Ιωαννίδης** (γεν. 1930) είναι έλληνας συνθέτης, αρχιμουσικός, μουσικογράφος και καθηγητής μουσικής. Ξεκίνησε τις σπουδές πιάνου στο Ωδείο Αθηνών και τις συνέχισε στη Μουσική Ακαδημία της Βιέννης στο εκκλησιαστικό όργανο, τη σύνθεση και το τσέμπαλο. Υπήρξε καθηγητής στο Αμερικανικό Κολλέγιο Θηλέων της Αθήνας (1963-1968), ενώ στη συνέχεια εγκαταστάθηκε στη Βενεζουέλα, όπου υπήρξε αρχιμουσικός της Κρατικής Ορχήστρας Δωματίου και καθηγητής σύνθεσης σύγχρονης μουσικής στο Ινστιτούτο του Καράκας *Intermusica*. Το 1976 επέστρεψε στην Ελλάδα. Δίδαξε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και σε πολλά αθηναϊκά ωδεία, ενώ ανέλαβε διοικητικά καθήκοντα σε οργανισμούς όπως η Εθνική Λυρική Σκηνή, το ΥΠ.ΠΟ, ο ΕΟΤ και η Ένωση Ελλήνων Μουσουργών. Το 1984 ίδρυσε την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα Νέων. Από το 1983 ως το 1989 διετέλεσε διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών. Είναι ιδρυτής και διευθυντής του ωδείου της Μουσικής Εταιρείας Αθηνών.

Ο **Μιχάλης Παρασκάκης** γεννήθηκε στην Αθήνα το 1980 και σπούδασε αρχικά Γραφικές Τέχνες, παράλληλα με σπουδές πιάνου και ακορντεόν. Αργότερα, αφοσιώθηκε αποκλειστικά στη μουσική. Πήρε πτυχίο και μεταπτυχιακό δίπλωμα στη σύνθεση με καθηγητές τον Γιάννη Κυριακίδη, τον Cornelis de Bonds και τον Martijn Padding από το Βασιλικό Ωδείο της Χάγης. Στο ίδιο ωδείο έκανε παράλληλα λυρικό τραγούδι, ενώ αργότερα επικεντρώθηκε στη σύγχρονη μουσική, στη μεσαιωνική πολυφωνία και στην κλασική μουσική Χιντουστάνι της Ινδίας. Τα έργα του έχουν ερμηνευθεί από σημαντικούς μουσικούς, όπως οι Klangforum Wien (Αυστρία), ASKO|Schönberg Ensemble (Ολλανδία), Momenta Quartet (ΗΠΑ) κ.ά., ενώ με τους ίδιους έχει συνεργαστεί και ως ερμηνευτής σε έργα σπουδαίων συνθετών, όπως των Ιάννη Ξενάκη, Γιάννη Χρήστου, Karlheinz Stockhausen, György Ligeti κ.ά. Το 2014 προσκλήθηκε από το Βασιλικό Ωδείο της Γάνδης για να ερμηνεύσει και να διδάξει έργα του Γιάννη Χρήστου στο πλαίσιο της «Εβδομάδας Σύγχρονης Μουσικής».

Ο **Morton Feldman** (1926 –1987) γεννήθηκε στη Νέα Υόρκη και, μαζί με τους John Cage, Christian Wolff και Earle Brown, βρέθηκε στην πρώτη γραμμή της σύγχρονης μουσικής της εποχής του. Ξεκίνησε να μελετά πιάνο με τη Vera Maurina Press, ενώ αργότερα σπούδασε σύνθεση με τους Wallingford Riegger και Stefan Wolpe. Κατά τη δεκαετία του '50, ο Feldman γνώρισε τον John Cage, ο οποίος τον υποστήριξε

στην προσπάθειά του να συνθέσει με έναν τελείως δικό του τρόπο, εισάγοντας τον παράγοντα της τύχης στα έργα του. Η μουσική του άλλαξε ριζικά μετά τη δεκαετία του '70, οπότε και κατευθύνθηκε στη σύνθεση πιο ρυθμικών έργων. Το 1973 έγινε καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Buffalo. Τα έργα που συνέθεσε ήταν πολύ μεγάλης διάρκειας, ενώ βασικό χαρακτηριστικό τους ήταν η πολύ χαμηλή ένταση, καθώς, όπως δήλωνε ο ίδιος, «μόνο οι ήσυχοι ήχοι με ενδιαφέρουν».

Ο **Claude Vivier** (1948–1983) γεννήθηκε στο Montréal από άγνωστους γονείς και υιοθετήθηκε στην ηλικία των τριών ετών από μια φτωχή οικογένεια. Στην ηλικία των 18 ετών, αφού εγκατέλειψε την ιερατική σχολή όπου φοιτούσε, γράφτηκε στο Conservatoire de Musique de Montréal, όπου ήταν μαθητής του συνθέτη Gilles Tremblay. Το 1971 μετακόμισε στην Ευρώπη για να συνεχίσει τις σπουδές του, αρχικά στο Institute of Sonology στην Ουτρέχτη και μετά στην Κολωνία, όπου σπούδασε με τον Karlheinz Stockhausen ο οποίος τον επηρέασε αποφασιστικά. Τα έργα του Vivier είναι βαθιά βιωματικά, με κύριες θεματικές του την αναζήτηση της χαμένης του οικογένειας και ειδικά της μητέρας του, την ομοφυλοφιλία του και τη θρησκεία. Το 1976 πραγματοποίησε ένα μεγάλο ταξίδι στο Ιράν, την Ιαπωνία, την Ιάβα και κυρίως το Μπαλί, όπου εντυπωσιάστηκε από τη μουσική και τον τρόπο με τον οποίο αυτή εντάσσεται στην καθημερινότητα των κατοίκων. Δολοφονήθηκε το 1983 στο Παρίσι, αφήνοντας ημιτελές το τελευταίο του έργο, ακριβώς στο σημείο όπου συνέθετε ένα μέρος προφητικό για το δικό του τραγικό τέλος.

Ερμηνευτές

Η **Κατερίνα Κωνσταντούρου** γεννήθηκε στην Αθήνα. Πήρε δίπλωμα πιάνου από το Εθνικό Ωδείο με τον Igor Tarasanski, που την επηρέασε καθοριστικά, και Master από το Utrechts Conservatorium με τον Martyn van den Hoek. Σπούδασε, επίσης, Παιδαγωγικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και δίδαξε σε δημόσια σχολεία. Από το 2004 ζει στην Ολλανδία, όπου δραστηριοποιείται ως πιανίστρια εστιάζοντας στη σύγχρονη μουσική. Συνεργάζεται συχνά με νέους συνθέτες (Θανάσης Δεληγιάννης, Miranda Driessen, Νίκος Ιωακείμ, Frank Nuyts, Μιχάλης Παρασκάκης, Petra Strahovnik κ.ά.). Από το 2010 είναι η πιανίστα του Utrechts Blazers Ensemble, που προωθεί κυρίως την ολλανδική μουσική σκηνή.